

HƯƠNG HUYỀN

Nỗi niềm tháng Tư

Tháng Tư, mưa trắng tứ bề
Giọt vay, giọt trả, giọt tê tái lòng
Giao mùa nơi đáy mắt trong
Mưa giăng ướt cả niềm mong, nỗi chờ...

Tháng Tư, ai đó ngẩn ngơ
Để ta lạc mất câu thơ cuối trời
Chiều buồn chậm chậm lá rơi
Đường sương mờ một bóng người ngóng theo.

Thời gian cố ý... trôi vèo
Gọi từ ký ức, ít nhiều dáng xưa
Tháng Tư ai nhớ đón, đưa
Để ai vò vớ giọt mưa phân kỳ...

Nhớ nao lòng khúc tình si
Ai đem hương ướp hoa quì trong khăn
Tháng Tư gửi gió trời xanh
Bay vào túi áo mong manh giữ gìn...

THẾ YÊN

Ấn ức hè

Mãi đợi thu về, xuân qua tiếc nướ
Cổ ngơ đi mùa hạ cháy ngang lòng
Sao phượng hỡi cứ rục trời, đò lối?
Để vỡ òa ấn ức của tình ta.

Trên vòm lá tiếng ve râm ran hát
Khúc nhạc ngân rơi lặng đáy hồn
Gốc cây già ta nằm miên man gió
Đâu thì thảo... tiếng nấc của người xưa...?

Miền xa thăm tỉnh khô thời áo trắng
Kỷ niệm về tới tả cánh phượng rơi
Chị quét đường chất lên từng xe đỏ
Chờ đi đâu rạo rục mối tình đầu...?

Em nơi nao cánh phượng thời chia nửa?
Còn rục hồng, day dứt tiếng ve ngân!
Cho ta gửi tới chân trời xa ấy
Cơ sòng cồn mùa hạ ngút trời quê...